

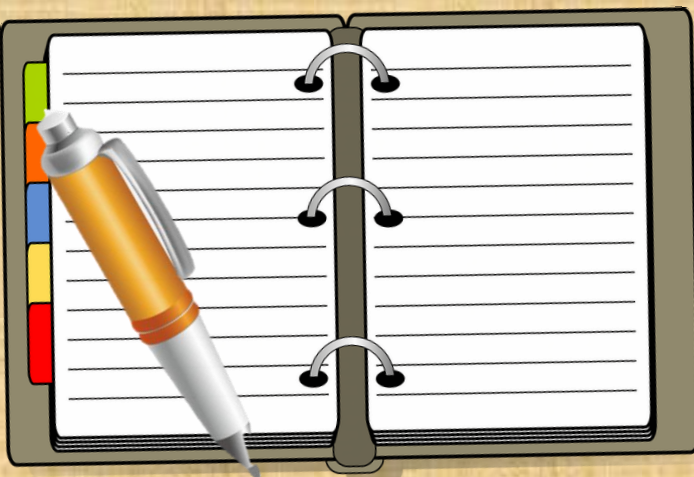

Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ

Εν Τούτῳ νίκα

ΟΚΤΩΒΡΙΟ
Η φωνή των
νέων
1940

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΑΙΔΙΑ....

Θέματα που μας απασχολούν

Ένα θέμα που απασχολεί πολλούς από εμάς είναι το θέμα της προσευχής. Σύμφωνα με το Ευαγγέλιο «γρηγορείτε, γιατί δεν ξέρετε την ημέρα ή τη νύχτα που θα έρθει ο υιός του Θεού.» Αυτή η φράση είναι το συμπέρασμα της παραβολής των δέκα παρθένων, των πέντε λογικών και των πέντε ασυλλόγιστων.

Και που θα βρούμε λάδι, για να έχουμε Στο μπουκάλι μας; Εμείς θα το φτιάξουμε. Και δεν εννοώ πως θα πάρω την ελιά και θα την πιέσω για να βγάλει λάδι.

**Θα έχει μέσα την ειλικρινή από την καρδιά μου προσευχή,
που θα συνοδεύεται από πίστη,
εμπιστοσύνη και φόβο Θεού.**

Αυτή είναι η αληθινή προσευχή. Όσες προσευχές κι αν κάνω, αν δεν είναι από την καρδιά μου δεν είναι γνήσιες. Παιδιά! Να προσεύχεστε. Όμως να προσεύχεστε αληθινά, Μέσα από τα βάθη της καρδιάς σας. Ας μην γινόμαστε Φαρισαίοι. Ας είμαστε αληθινά Παιδιά του Θεού.

Ε.Δ.

Από τα τραγούδια
της κατασκήνωσης

**ΓΑΛΑΖΙΑ
ΕΛΛΑΔΑ**

Από τα βάθη των αιώνων ξεκινάει
με φύλλα δάφνης και με φως στεφανωμένη,
η Ελλάδα αιώνια στους επτά ουραμούς περνάει
και πλημμυρίζει φως την οικουμένη.

Γαλάζια θάλασσα, πράσινα βουνά,
καίγεται χρυσό το μεσημέρι,
πουθενά το καλοκαίρι
δεν είν' έτσι όμορφο και φωτεινό.

Γαλάζια θάλασσα, άγια δειλινά,
λούζονται στο φως θαλασσοπούλια
και γυρνά στα ύψη η πούλια,
φάρος που οδηγεί στον ουρανό.

Γαλάζια χώρα, ο Θεός σου έχει χαρίσει
την ομορφιά, τη λεβεντιά, τη δύναμή σου,
το φως σου σκόρπισε στον κόσμο να θυμίζει
τη λάμψη του δικού του παραδείσου.

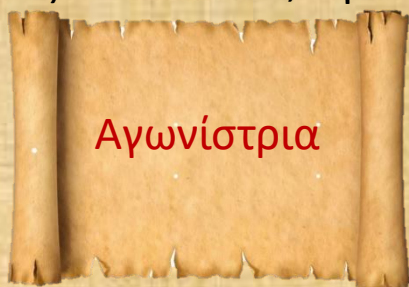
Γαλάζια θάλασσα, πράσινα βουνά...

Γαλάζια θάλασσα, άγια δειλινά...

Ελλάδα, παίρνουμε το δρόμο και κινάμε
για κει που χάραξε η μεγάλη σου ιστορία
και σου υποσχόμαστε για πάντα να φυλάμε
την πίστη μας και την ελευθερία.

Γαλάζια θάλασσα, πράσινα βουνά...

Γαλάζια θάλασσα, άγια δειλινά...

Τα βιβλία σου:

- Πλήττουν από μοναξιά
- Είναι λυπημένα
- Έχουν στερηθεί τη φιλία σου
- Πνιγήκανε στη σκόνη
- Οι σελίδες τους δεν αερίζονται
- Κανένα ενδιαφέρον για αυτά που σου προσφέρουν...

**ΔΕΝ ΑΚΟΥΣ ΤΙΣ
ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ
ΤΟΥΣ; ΚΑΝΕ
ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΤΙ!**

1821

1. Πώς ήταν η ζωή τους; 2. Πώς ήταν ντυμένοι; 3. Τι έτρωγαν;

- Οι άντρες συνήθως ήταν κτηνοτρόφοι, γεωργοί, ψαράδες ή αμπελουργοί. Εργάζονταν από το πρωί ως το βράδυ, για να συντηρούν την οικογένειά τους, αλλά και για να μπορούν να πληρώνουν φόρους.
- Οι γυναίκες επίσης είχαν πολλή δουλειά. Μαγείρευαν, ζύμωναν, φρόντιζαν τα παιδιά, δούλευαν τον αργαλειό, κεντούσαν, έραβαν και βοηθούσαν με τα χωράφια και τα ζωντανά.
- Οι υπόδουλοι Έλληνες πλήρωναν φόρο για τα χωράφια τους, την παραγωγή τους, τα σπίτια τους και φόρο για... το κεφάλι τους! Αυτός ήταν ο επί κεφαλήν φόρος ή απλά κεφαλικός φόρος. Κάθε Χριστιανός, από τότε που έκλεινε τα δώδεκα και μέχρι να πεθάνει, πλήρωνε ετησίως αυτόν το φόρο και έπαιρνε μια προσωπική απόδειξη, το χαράτσι.

Οι πλούσιοι πλήρωναν 18 γρόσια, οι μεσαίοι 8 και οι φτωχοί 4.

- Τα αγόρια φορούσαν μια πουκαμίσσα και φαρδύ παντελόνι. Ίσως και ένα γιλέκι για την ψύχρα.

Τα κορίτσια προφανώς ήταν πιο καλοντυμένα. Φορούσαν μια φούστα ως τον αστράγαλο, πουκαμίσσα και γιλεκάκι.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΑΚΟΜΑ

Οι οθωμανοί ονόμαζαν όλους τους Ορθόδοξους Έλληνες «Ρωμιούς», επειδή προέρχονταν από το Βυζάντιο.

Στα χωριά το καθημερινό γεύμα ήταν πολύ απλό. Ψωμί, κρεμμύδι, 2-3 ελιές, λίγο τυρί ή στην καλύτερη περίπτωση κρέας παστό, όσπρια ή χόρτα. Μόνο στις μεγάλες γιορτές έτρωγαν ψητό κρέας.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΑΚΟΜΑ

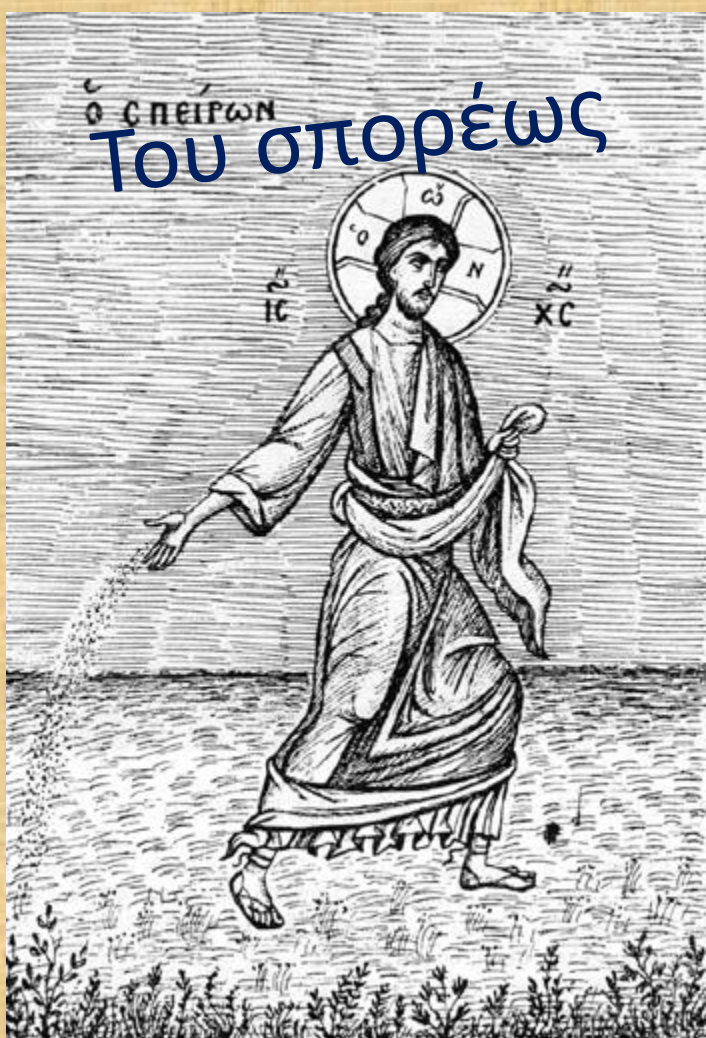
Αφού τους σκέπαζε τόσο καλά η φουστανέλα τους, οι περισσότεροι αγωνιστές ΔΕΝ φορούσαν εσώρουχο!

Έλληνας

Οι ωραιότερες ιστορίες του κόσμου

οι παραβολές

Ο πιο πολύς σπόρος όμως έπεσε σε αφράτη και καλοοργανωμένη γη και φύτρωσε, ψήλωσε, καρποφόρησε κι έδωσε καρπό εκατό φορές περισσότερο από τον αρχικό σπόρο.

Κάποτε βγήκε στο χωράφι του ένας γεωργός (σπορέας) για να σπείρει σιτάρι. Καθώς πετούσε τον σπόρο, ένα μικρό μέρος έπεσε κοντά στο δρόμο και καταπατήθηκε απ' τους διαβάτες ή τον έφαγαν τα πουλιά. Άλλοι σπόροι έπεσαν πάνω σε έδαφος πετρώδες, που δεν είχε οργωθεί καλά κι αφού φύτρωσαν λίγο, ύστερα ξεράθηκαν, γιατί οι ρίζες τους δεν βρήκαν λίγη υγρή και μαλακή γη. Άλλο μέρος από τον σπόρο έπεσε σε γη καλή και μαλακή, όπου όμως είχε πέσει σπόρος από άγρια χόρτα. Και φύτρωσε ο σπόρος και ψήλωσε, αλλά ψήλωσαν και τα αγριόχορτα κι έπνιξαν τα βλαστάρια του σιταριού.

«Όποιος έχει αυτιά ας ακούσει αυτά που λέω» («Ο ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω»). Μ' αυτά τα λόγια τέλειωσε ο Κύριος αυτή την παραβολή.

Ας δούμε τώρα ποιο σωτήριο μήνυμα κρύβει αυτή η απλή ιστορία. Ο ίδιος ο Χριστός την εξήγησε στους μαθητές Του:

Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού, το Ευαγγέλιο. Η γη που είναι κοντά στο δρόμο είναι οι άνθρωποι που ακούν τον λόγο του Θεού, αλλά δεν δείχνουν κανένα ενδιαφέρον. Τον προσπερνούν και τον ξεχνούν.

Με το πετρώδες έδαφος μοιάζουν οι άνθρωποι που δέχονται με ενθουσιασμό τον λόγο του Θεού, αλλά δεν καταβάλλουν καμιά προσπάθεια να τον τηρήσουν. Όταν έρχεται ο πειρασμός, αμέσως ξεχνούν ό,τι έχουν ακούσει και πέφτουν στην αμαρτία.

Έπειτα είναι εκείνοι που μοιάζουν με τη γη που έχει πολλά αγκάθια. Αυτοί ακούν τα θεϊκά λόγια και προσπαθούν να συμμορφώσουν μ' αυτά τη ζωή τους. Όμως οι καθημερινές φροντίδες και οι υλικές επιθυμίες τούς πνίγουν και σιγά-σιγά ξεχνιέται ο λόγος του Θεού.

Τέλος, η γη η καλή είναι οι άνθρωποι που άκουσαν με αγνή και καθαρή καρδιά το Ευαγγέλιο και το δέχτηκαν και το ακολούθησαν και ωφελήθηκαν. Αυτοί το εφαρμόζουν και το μεταδίδουν και σε άλλους κι έτσι από έναν σπόρο θα γίνουν εκατό, δηλαδή από έναν άνθρωπο θα ωφεληθούν εκατό.

Η κατηχήτριά σου

**Γιορτάζει η Πατρίδα
μεγάλη χαρά
σιμά της η δόξα
με ολάσπρα φτερά.
Γιορτάζει η Πατρίδα
σε κάθε μεριά
μυρίζουν οι δάφνες
γελά η λευτεριά.**

**Σ'αυτή τη γιορτή της
ελάτε παιδιά.
Ψηλά τη σημαία!
Ψηλά την καρδιά!**

Η γνώμη του αναγνώστη:

- Πες μας τη γνώμη σου!
 - Πρότεινε άρθρα!
- Γράψε τις εντυπώσεις σου!

Επικοινωνήσε:

Έναντι στρατοπέδου
Ευελπίδων,Κεχριές
Κορινθίας,Τ.Κ.20100
και ηλεκτρονικά:a679579@sch.gr

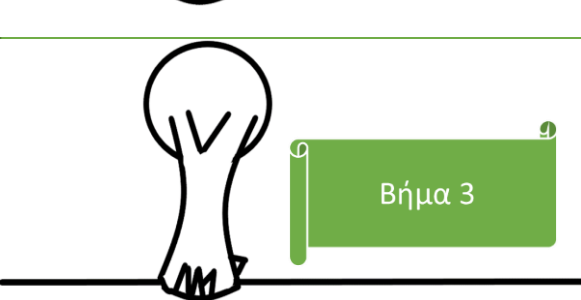
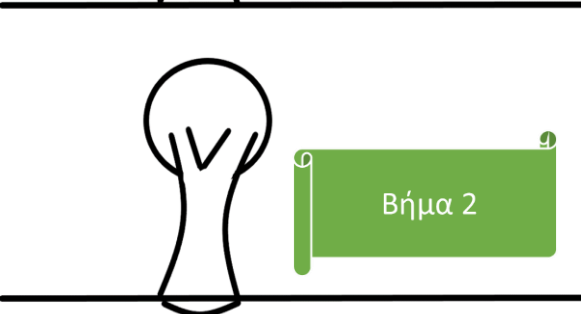
Διαβάζω και μαθαίνω...

Για την 28^η Οκτωβρίου

Το τρένο σφύριξε.Χιλιάδες μάνες αποχαιρετούσαν τα παιδιά τους.Μαζί και η κυρα-Σοφία.Εκείνη χαιρέτησε τον άντρα της.
Μα,δεν βρίσκει το παιδί.Πρώτα στις κυρα-Μυρτώ,της γειτόνισσας.-Καλημέρα σου, κυρα-Μυρτώ, είπε βιαστικά.Συγχώρα με που είμαι δω πρωί πρωί,μα ψάχνω το παιδί.-Τον Αναστάση ψάχνεις κυρα-Σοφία;Τον είδα πριν μισή ώρα να στρίβει στην αποβάθρα.Τον ρώτησα που πάει,μα εκείνος με καλημέρισε ευγενικά και έφυγε.-Στην αποβάθρα;Παναγιά μου και Χριστέ μου!Αναστάση,όχι! Φώναξε πονεμένα η κυρα-Σοφία.Την άκουσε όλη η γειτονιά,μα δεν την ένοιαξε.Έτρεξε στην αποβάθρα και φώναξε το παιδί.Τίποτα.Δεν απάντησε κανείς.Θλιμμένη τότε η κυρα-Σοφία,κάθισε δίπλα στην αποβάθρα κι έκλαψε...Όταν συνήλθε,θα 'ταν μία η ώρα.Με κόπο γύρισε στο σπίτι και κάθισε στην παλιά πολυθρόνα...Σε λίγο,να σου και η Μόνικα,η μόνη κόρη από τα παιδιά της.Σαν είδε τη μητέρα της σε τέτοια κατάσταση,η Μόνικα κατάλαβε τι γινόταν.Άναψε γρήγορα το τζάκι και έδωσε ένα σάλι στη μητέρα της,γιανα τυλιχτεί.Ο Χειμώνας ήταν πολύ άγριος και έμπειρη, όπως ήταν και καλά δασκαλεμένη από τη συγχωρεμένη τη γιαγιά της που ήταν δασκάλισσα στο Μακεδονικό αγώνα,κατάλαβε τα σημεία ενός βαριού κρυολογήματος.
Έβαλε χυλό να βράσει και γύρισε στη μητέρα της κρατώντας ένα ζεστό καφέ.Σκέτο,γιατί δεν είχαν ζάχαρη.-Ο Αναστάσης...άρχισε να λέει η άρρωστη μάνα,μα ένας δυνατός βήχας τη σταμάτησε.-Ξέρω, μάνα,ξέρω.Εσύ τώρα κοίτα να ξεκουραστείς,ώσπου να γιάνεις.Σαν απόφαγαν και η μάνα αποκοιμήθηκε. Η Μόνικα γέμισε ένα ντορβά με κάτι λίγα και έφυγε.Πέρασε από του θείου της,του γιατρού,που είχε πάει να φροντίσει τραυματιες στον πόλεμο.Η νοσοκόμα γυναίκα του της έδωσε τα πρέπειντα φάρμακα,ανταλλάσσοντάς τα με δυό ζεστά μάλλινα πουλόβερ,ένα ζευγάρι πλεκτές κάλτσες και μισή ουγκιά λάδι.Στο σπίτι,γονάτισε κάτω από το πραπευχητάρι.Μίλησε θερμά στη μάνα Παναγιά,που όλους τους ακούει,με την πεποίθηση πως όλα θα πάνε κατά Θεού ευχή...

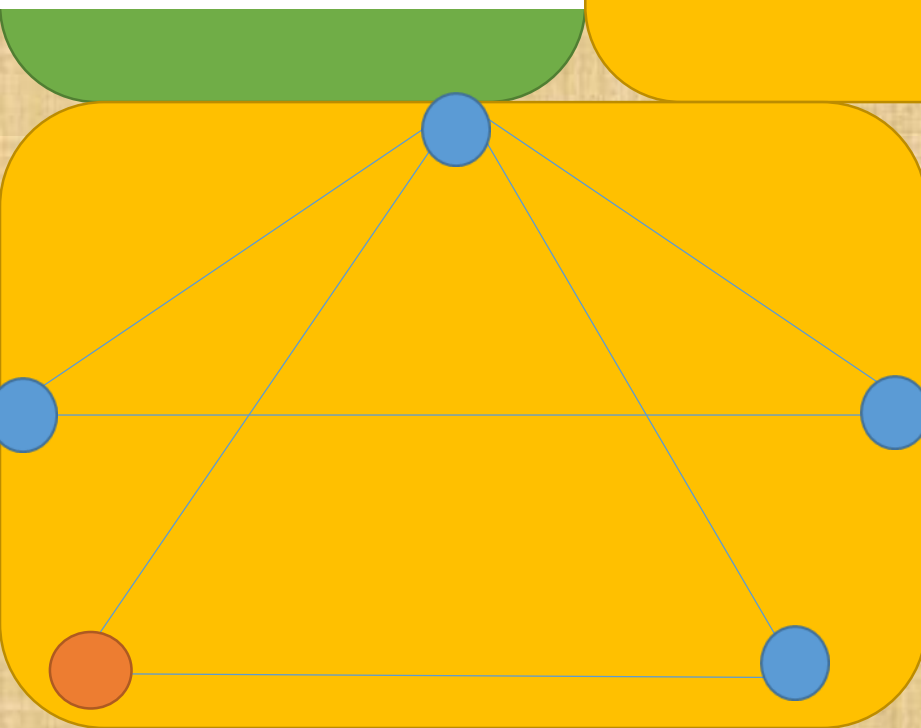
Παίξε μαζί
μας!

Ποιος αριθμός λείπει;

-----λη
λ-----κό
-----ινα
αδ-----ς
-----νέας
λ-----ίνω
-----σμος

Ξεκίνα από την πορτοκαλί
κουκκίδα, πέρασε από όλες τις
γραμμές 1 φορά και γύρισε
ξανά στην πορτοκαλί
κουκκίδα!

Ανέκδοτο!

❖ Ο δάσκαλος στο
Γιάννη: Ποιος
κατέστρεψε τα
Ψαρά;
Κι ο Γιάννης
αμέσως: Όχι
εγώ, κύριε!